

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 7 kwietnia 2022 r.

DIH-3.707.39.2022.MB

DECYZJA DIH - III/51/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 91 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji z 7 lutego 2022 r. (nr akt: DP.8361.92.2021) Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie, na mocy której przedsiębiorcy Pani Józefie Krzan prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: JÓZEFA KRZAN „ELECTRONIC” w Przeworsku wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia w należącej do przedsiębiorcy placówce handlowej zlokalizowanej w ... obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.) dotyczącego umieszczenia w widocznym miejscu informacji określonych w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 29 i 30 września 2021 r inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Podkarpackim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia DP.8361.92.2021 z 29 września 2021 r., przeprowadzili kontrolę w placówce handlowej, mieszczącej się ... , należącej do przedsiębiorcy ... prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: ... (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do

przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 3 września 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców wymagań ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.) (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym” lub „ustawą o zużytym sprzęcie”). Wspomniane zawiadomienie przedsiębiorca odebrał osobiście 3 września 2021 r.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, będąc dystrybutorem sprzętu elektrycznego, nie spełnił wymagań art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, gdyż nie uwidoczniał w punkcie sprzedaży w miejscu widocznym w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w zakresie o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, informacji dotyczącej:

- nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany (ust. 1);
- nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany (ust. 2);
- nieodpłatnego przyjęcia w jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, przez dystrybutora prowadzącego jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706) (zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”) inspektorzy postawili kontrolowanemu przedsiębiorcy żądanie niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Przedsiębiorca w toku kontroli uwidoczniał brakujące informacje.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli nr akt kontroli DP.8361.92.2021, do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Podkarpacki WIIH zawiadomieniem z dnia 10 stycznia 2022 r., poinformował przedsiębiorcę ... prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: ... o wszczęciu z urzędu w oparciu o przepis art. 61 § 1 Kpa postępowania administracyjnego w trybie art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 4 ustawy

o zużytym sprzęcie, w należącej do ww. przedsiębiorcy placówce handlowej zlokalizowanej Jednocześnie poinformowano przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa w każdym stadium postępowania strona ma prawo czynnego udziału, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przeglądania akt sprawy, jak również brania udziału w przeprowadzaniu dowodu.

Pismem z dnia 16 stycznia 2022 r. przedsiębiorca ... prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą: ... wyjaśnił, że informacja dla klienta zgodna z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie była wystawiona w stojaku na ladzie w centralnym punkcie sklepu, ale w związku sytuacją epidemiologiczną sanepid zalecił odgrodzenie się „pleksą” od klienta, co spowodowało przestawienie stojaka w inne miejsce. Przedsiębiorca wskazał, że ww. informacja była w segregatorze, który był do wglądu dla klienta w widocznym miejscu, a na wniosek inspektorów prowadzących kontrolę ww. informacja została przyklejona na pleksę oddzielającą. Ponadto przedsiębiorca poinformował, że wszystkie punkty ustawy o zużytym sprzęcie są i były wcześniej przez niego wykonywane. Dodatkowo wskazał na obecnie panującą trudną sytuację, konkurencję dużych sklepów oraz wzrost kosztów utrzymania sklepu i zwrócił się z prośbą o wzięcie pod uwagę złożonych wyjaśnień i o niekaranie.

W dniu 7 lutego 2022 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 § 1 Kpa, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy ... prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: ... wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia w należącej do przedsiębiorcy placówce handlowej zlokalizowanej ... , obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie dotyczącego umieszczenia w widocznym miejscu informacji określonych w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy.

W dniu 8 marca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Podkarpackiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym wskazała, że w jej ocenie, nałożona kara jest bardzo duża i niewspółmierna do wykroczenia.

Pismem z dnia 10 marca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ... prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą ... , o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 7 lutego 2022 r. (sygn. akt: DP.8361.92.2021) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 4. jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Przedsiębiorca w odwołaniu wskazał, że jego sklep wykonywał i wykonuje wszystkie zalecenia ustawy o zużytym sprzęcie. Podkreślił, że prowadzi mały sklep o powierzchni około 80 m², a z każdym klientem prowadzone są rozmowy o dostawie oraz odbiorze zużytego sprzętu od niego z domu. Ponadto strona poinformowała, że dostarczając nowy sprzęt niejednokrotnie odbiera nieodpłatnie od klientów zużyty sprzęt, „nie patrząc na to, że powinien dostarczany być do sklepu”.

Dodatkowo strona wyjaśniła, że informacja w zakresie art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie była wcześniej umieszczona w sklepie, tj. na stojaku na przedniej części lady oraz w małym segregatorze, który był do wglądu. W związku z sytuacją pandemiczną na ladzie zamontowano „pleksy” oddzielającej kupujących od personelu sklepu oraz ustawiono płyny do dezynfekcji i informacje w tym zakresie, w związku z czym stojak i segregator przeniesione zostały w inne miejsce, natomiast w sklepie znajdują się ulotki dotyczące zdawania zużytego sprzętu, a także wskazanie punktu zbiórki odpadów.

W odwołaniu strona wskazała ponadto na wzrost kosztów ogrzewania lokalu, prądu, usług transportowych i składników płac oraz spadek sprzedaży na początku roku. Podkreśliła również, że jest w wieku emerytalnym, a jej emerytura wynosi ... zł. W ocenie strony, kwota kary jest bardzo duża i niewspółmierna do wykroczenia oraz w dużej mierze może przyczynić się do zamknięcia sklepu.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Podkarpackiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca ... prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą: ... , nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 o zużytym sprzęcie. Tym samym działania Podkarpackiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Organ drugiej instancji wskazuje, że celem ustawodawcy było umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjąć należy, że każdy dystrybutor sprzętu

elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od powierzchni placówki, w której prowadzona jest sprzedaż. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu jego działalności, powinien mieć uwidocznione informacje wynikające z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytych sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Organ drugiej instancji podkreśla, że zasadnicze znaczenie dla sprawy ma fakt, że o kontroli w placówce handlowej, mieszczącej się w ... oraz jej przedmiocie strona została wcześniej poinformowana. Kontrola została wszczęta 29 września 2021 r. po uprzednim skierowaniu do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli DP.8360.63.2021 z 3 września 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców wymagań ustawy o zużytych sprzęcie. Zawiadomienie strona odebrała osobiście 3 września 2021 r., tak więc kontrola została wszczęta w 26 dniu od dnia doręczenia zawiadomienia. Strona miała więc dość czasu, aby się do niej przygotować, tym bardziej, że zgodnie z twierdzeniem przedsiębiorcy informacje wskazane w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie były w sklepie już wcześniej (przed pandemią) uwidocznione na stojaku i w segregatorze. Zgodnie z protokołem kontroli nr akt DP.8361.92.2021 w pierwszym dniu kontroli, 29 września 2021 r., informacje te nie były jednak uwidocznione. Tym samym, wbrew twierdzeniom strony, nie realizowała ona wszystkich zaleceń ustawy o zużytych sprzęcie.

Ponadto odnosząc się do argumentów strony Prezes UOKiK wskazuje, że stan pandemii covid-19 nie wyłączył stosowania przepisów ustawy o zużytych sprzęcie. Zastosowanie

ekranów oddzielających sprzedawców od klientów sklepu nie może stanowić usprawiedliwienia dla niewykonania obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 4 ww. ustawy.

Bez znaczenia dla sprawy pozostaje także wielkość powierzchni sklepu, w którym strona oferuje artykuły elektryczne i elektroniczne. Odstępstwa od stosowania obowiązków ustawy o zużytym sprzęcie zostały określone art. 2 ust. 2 i 3 ww. ustawy o zużytym sprzęcie i nie ma wśród nich kryterium wielkości sklepu.

Organ drugiej instancji nie może się również zgodzić z twierdzeniem strony, że dostarczając nowy sprzęt konsumentom, niejednokrotnie odbierała zużyty sprzęt nieodpłatnie, chociaż powinien on być dostarczony do sklepu. Powyższe twierdzenie nie jest zgodne z obowiązującymi przepisami. Art. 37 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie stanowi, że dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony.

Z powyższego przepisu wynika wprost obowiązek sprzedawcy dostarczającego sprzęt nabywcy do odbioru zużytego sprzętu, a nie obowiązek kupującego do dostarczenia zużytego sprzętu do punktu sprzedaży.

Ponadto odnosząc się do twierdzenia strony, że w sklepie znajdują się ulotki dotyczące zdawania zużytego sprzętu, a także wskazane są punkty zbiórki odpadów Prezes UOKiK zwraca uwagę, że przekazywanie informacji dotyczących punktów zbierania zużytego sprzętu wyczerpuje obowiązek wynikający z art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, a nie art. 37 ust. 4 ww. ustawy.

W odwołaniu strona wskazała również na wzrost cen ogrzewania, prądu, składników płac oraz spadek sprzedaży za styczeń i połowę lutego 2022 r. Na powyższe nie przedstawiła jednak żadnych dowodów. Prezes UOKiK zauważa również, że czynniki wymienione przez stronę nie wpływają jednak ani na zaistnienie naruszenia art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, ani nie stanowią przesłanek określających wysokość kary (wskazane w art. 93 ust. 3 ww. ustawy), jaka może zostać nałożona na stronę. Podobnie należy odnieść się do informacji strony o wysokości jej świadczenia emerytalnego.

Z kolei odnosząc się do stwierdzenia strony, że nałożona na nią kara jest bardzo duża i niewspółmierna do wykroczenia i może w dużej mierze przyczynić się do zamknięcia sklepu, organ drugiej instancji podkreśla, że wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej zgodnie z art. 92 pkt 6 ustawy wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł, a nałożona decyzją z dnia 7 lutego 2022 r. na stronę kara w wysokości 5 000 zł była najniższą możliwą karą, którą organ Inspekcji Handlowej mógł nałożyć na stronę.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu sprawy nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa

nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona dopiero w toku kontroli podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełniło celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Prezes UOKiK wskazuje również, że art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wprost określa jakie przesłanki są brane pod uwagę przy analizie zasadności zastosowania niniejszego przepisu. Aby organ mógł podjąć decyzję o niewszczynaniu postępowania w sprawie nałożenia kary, przedsiębiorca musi przedstawić organowi dowody i okoliczności wskazujące, że dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W niniejszej sprawie przedsiębiorca nie przedstawił, żadnych dowodów i okoliczności pozwalających na zastosowanie niniejszego przepisu.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Podkarpacki WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 ustawy o zużytych sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, jak również uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, wymierzając karę w dolnej granicy przedziału wskazanego w art. 92 pkt 6 ww. ustawy, tj. 5 000 zł.

Odnosząc się do argumentu strony dotyczącego problemów finansowych Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94

ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prologacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/